

**Lenka Kobrová. Matěji Fruwein, Praha 2006, bakalářská práce
(posudek školitele)**

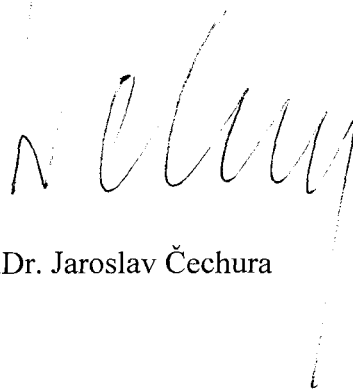
Nikdo nemůže říci, že by se doba stavovského povstání (1618-20) netěšila badatelskému zájmu. Bližší pohled odhaluje některé nečekané skutečnosti, jako převahu syntetických prací na straně jedné a jisté neproporčnost ve zpracování biografii klíčových osobností českých dějin, na straně druhé. Otázku, proč je tomu právě tak, musím ponechat pro jinou příležitost. Jednou z velmi významných osobností „ve stínu“ je bezesporu vzdělaný právník Martin Fruwein (+ 1621), o jehož významu jako mozkového „trustu“ direktoria se zatím spíše dohadujeme.

Taková prostá byla motivace zadání této bakalářské práce. Musím říci, že L. Kobrová přistoupila k tématu bez bázně; pokládá to její přepis vzácně zachovaného výslechového protokolu M. Fruweina (NA, fond SM), stejně jako více než dvousetpoložkový katalog otázek (KNM I B 20). To samo o sobě je velká a náročná práce s prameny. Zdá se mi, že tento vklad autorka nedokázala – tak trochu ke své škodě - uplatnit více v celé práci.

Vlastní zpracování bakalářské práce přímo čítankově prozrazuje obtíže při zpracovávání biografii, či alespoň spolehlivého biogramu. Autorka prezentuje řada diferencí či odlišných názorů předních historiků nejen 19. století, ale třeba J. Janáčka. Ačkoli L. Kobrová měla možnost prozkoumat osobní písemnou pozůstalost tohoto historika, nepodařilo se jí najít, odkud pramení radikálně odlišný názor tohoto vynikajícího historika na původ Fruweinův. Píšu o těchto heuristických záležitostech tak podrobně proto, abych naznačil, že se jednalo o vsutku značně nesnadné téma, v němž nedávají jistotu ani autority oboru! S odstupem času se mi zdá, že se jedná o příliš náročné téma k uvedenému účelu.

Vlastní stavba práce je vedena snahou shromáždit co nejvíce životopisných dat a začlenit je do kontextu doby. To se týká jeho působení veřejného, ale stejně jako dat ze soukromého života. Bohužel právě v klíčových létech stavovského povstání není v pramenech Fruwein, ačkoli vzdělaný a erudovaný právník, příliš zastoupen. Autorka je si této skutečnosti vědoma, nesnaží se ji „přemostovat“ za každou cenu, jak vidíme z monografií o Harantovi či Fabriciovi. U Bakalářské práce Lenky Kobrové hodnotím předně autorčinu snahu vyrovnat se s nedostatkem dat a doufám, že bude-li pokračovat na tématu, nalezne ještě další metodické pomůcky. Při hodnocení této práce se nutně přihlížet k obtížnosti tématu.

Práci L. Kobrové doporučuji k obhajobě.

Paha 1. září 2006

Prof. PhDr. Jaroslav Čechura